

נתינה, שמחה, והקשר ביניהן

על כן היהודים הפְּרָזִים היְשָׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת, עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֶדְר שְׁמֻחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ... וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נֶהְפֶּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשֻׁמְחָה וּמְאָבֵל לְיוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׁמֻחָה, וּמְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמְתִנּוֹת לְאֶבְיָנִים.
(מגילת אסתר, פרק ט', פסוקים י"ט-כ"ב)

מהם המעשים שקיבלו במילואה שאולי צריך לאלוהים בתוריהם? מדוע אצל ג'יימס קיבלו מעשים אלו?
מה הקשר אצל ג'יימס בין השמחה והמשגרה ובין משלוח המנוח והמנוחה אצל אביונים?

על ידי השמחה יכולים להחיות אדם אחר, כי יש בני אדם שיש להם ייסורים גדולים ונוראים... ואי אפשר להם לספר מה שבליבם, והם היו רוצים לספר, אך אין להם מי להשיח עימו את כל אשר עם לבבם, והם הולכים מלאים ייסורים ודאגות. וכשבא אדם עם פנים שוחקות, יכול להחיות אותם ממש. ולהחיות אדם אינו דבר ריק, כי הוא דבר גדול מאוד.

(רבי נחמן מברסלב, מתוך "תיקון הלב", בעריכת פנחס שדה, הוצאת שוקן)

מהו הכוח המיוחד של השמחה אצל ר' נחמן? מהי הכוונה של ר' נחמן במילים - אהבה אצל אחר?
האם נלקח בחשבון בחיים בו אצלם שחם הייגרה השפיעה על הסביבה שלנו?

"כי שורש הנתינה טמון בעומק נפש האדם. כאן שאלה עומדת לפנינו, האם הנתינה תולדת (=תוצאת) האהבה, או להיפך, האהבה באה מן הנתינה? הורגלנו לחשב את הנתינה לתולדת האהבה, כי לאשר יאהב האדם, יטיב לו. אבל הסברה השניה היא, כי יאהב האדם פרי מעשיו, בהרגישו אשר חלק מן עצמיותו בהם הוא... כי את עצמו ימצא בהם... האהבה הזאת היא אשר תבוא בלי ספק מן הנתינה."
(מכתב מאליוהו, הרב אליהו דסלר)

אולי הריב פסלר, מה אנשים וילדים אחרים אצל ר' נחמן? האהבה?
אולי הריב פסלר, מה יקרה כי אם אשקיע מאוץ בגרונה בלתי אצל אחר?
כיצד אולי בלתי?
מה פלג'ים? האם אדם מסכימים עם הרעיון של הריב פסלר?
היכן הייג'ים מתקיים אצל הרעיון של השמחה בפיון אצל אהבה וגרונה?

כל המחקרים, ללא יוצא מן הכלל, מצאו תועלות רבות לנתינה עבור הנותן, מה שאומר ש"לתת זה הרבה יותר שווה מלקבל". בין המחקרים ניתן למצוא מחקרים המצביעים על כך שנתינה גורמת לאנדרופינים במוח שלנו להשתחרר, ומעצימה בכך את תחושת השמחה והאושר. בדומה לכך ישנם מקרים שמצאו שאנשים מיואשים מהחיים שעסקו בנתינה, שיפרו את הרגלי חייהם והחזירו את התקווה והשמחה לחייהם.

צ'ארלס דרווין, אבי תורת האבולוציה, ביקש גם הוא לבדוק מה גורם לנו לתת ומדוע הנתינה היא מרכיב כה משמעותי בהתפתחות של המין האנושי. השערתו של דרווין הייתה שהנתינה תורמת לנו משום שהיא קשורה להישרדות הקבוצה, וכן שאהדה ואמפתיה לאחר, מאפשרת לכל שבט או קבוצה להמשיך ולשרוד גם ברגעים קשים. כשאנו נותנים מעצמנו משהו לאחר, מתעוררת בנו תחושה טובה של שיתוף פעולה עם העולם.
(מעובד מתוך המאמר "התועלת הרב ממדיית של הנתינה", רונית חן, מתוך האתר: "הבית של רונית")

מה הכוח המיוחד של גרונה אצל המחקרים הרעיוניים?

כיצד גורם האבלוציה מסביבה אצל המנוח של בני האדם אצל ג'יימס?

אולי: כיצד אדם מבינים אצל הקשר שבין גרונה לשמחה?